

Szegedi kiszista brigádok is indulnak a Hanság meghódítására

A KISZ első országos értekezletén vetették fel először a Hanság mocsaras részei lecsapolásának és termővé tételének gondolatát. Ezzel egyidőben lehetőség nyílt az 1956-os nagy dunai árvíz által megrongálódott védőtöltesek megerősítésére. Az ifjú kommunisták kezdeményezése nyomán a Hanság lecsapolása, a dunai védőtöltesek megerősítése országos ifjúsági mozgalommá fejlődött. Az elmúlt napokban már megkezdte a munkálatokat az első nagy ifjúsági csoport a Hanságban.

Szegeden sem maradt visszhang nélkül ez a szép mozgalom.

A Szegedi Tudományegyetem KISZ-szervezetei rendkívüli taggyűlésen vitatták meg, hogyan vegyenek részt a bölcsész, a jogi, a természettudományi kar ifjú kommunistái ebben a nagyszerű társadalmi munkában.

Már ott a taggyűlésen 60 KISZ-fiatal jelentkezett a hansági csatornapítészre. Azóta már ez a létszám 75-re emelkedett.

Egyedül a jogi karon 32 egyetemista kiszes határozta el, hogy Szegedről már az

Szabályozták a rendelésre dolgozó cipész kisiparosok vállalási díját Szegeden is

A Könnyűipari Minisztérium és az Árhivatal a szabó kisiparosokhoz hasonlóan rendeletben szabályozza a mérték utáni rendelésre dolgozó cipész kisiparosok által alkalmazható legmagasabb vállalási díjakat. A rendelet értelmében a KIOSZ helyi csoportja tesz javaslatot a cipész kisiparosok osztályba sorolására és azt a megyei jogú tanács ipari osztálya hagyja jóvá.

Szeged esetében az osztályba sorolás után a következőképpen alakulnak a fazon-díjak, abban az esetben ha az anyagot — a csirizet, a faszeget és fonalon kívül — a megrendelő viszi. Férfi cipők osztályonként: magas-szárú: 170—210, fél 160—200, szandál 150—200 forint. Női cipők fazon díjai: magas-szárú: 160—200, fél 150—190, szandál 130—170 forint. Az osztályon felüli műhelyek árai 30 százalékkal haladhatják meg az I. osztályút.

Huszonegymillió forintot felüli megtakarítás 1958-ban Szeged üremeiben

(Folytatás az 1. oldalról.)

kentésével is sok pénzt akarnak megtakarítani.

A Ruhagyárban például 74 ezer forintot. A Szalámigyár 60, a Jutááruvgyár 37 ezer forintot tervezett. Néhány vállalatnál azonban nem látják az üzemeltetési költségek, köztük az energia-költségek csökkentésének fontosságát. Ezért terveikben nem is foglalkoznak ezekkel, bár komoly lehetőségek vannak. Ilyen vállalat a Szegedi Cipőgyár és a Szörme- és Bőrruhakészítő Vállalat is. Vállalataink várható üzemi költségcsökkentése összesen 1,13 millió forint.

Jelentős helyet foglal el a vállalatok takarékosági terveiben a bérköltségek csökkentése. Természetesen

ezt nem a bérek csökkentésével, hanem a termelőmunka jobb előkészítése, műszaki és szervezési intézkedésekkel, a gyártás fejlesztesével és felesleges állások megszüntetésével kívánják elérni.

Nem volt könnyű munka átfogó képet adni egy egész üzem takarékosági lehetőségeiről, hasonlóan az elkészített terveket, s a várható

eredményeket összesíteni. De már ez is elkészült. Ebből az összesítésből meg tudhatjuk, hogy Szeged minisztériumi vállalatai anyag, üzemeltetés, bér- és gyártásköltségek, valamint egyéb megtakarítások révén 19 097 800 forint megtakarítást terveznek 1958-ban és a tanács vállalatok egymillió 965 ezer 500 forintot.

Összesen 21 063 300 forintot tesz ki az az összeg, amelynek év végén megtakarításként kell majd jelentkeznie.

A tervezés nem volt könnyű dolog, de a végrehajtás ennél is nehezebb lesz. Papírra fektetni a tervet könnyebb dolog volt, mint most a gyakorlatban ezeket a terveket valóra váltani. Ezért fordítsunk nagy gondot a tervek végrehajtására, a takarékoság ellenőrzésére, propagálására! Tömegszervezeteink az üzemekben intenzíven segítsék szervezeteik útján az üzemi takarékosági mozgalom kiszélesítését! Rendszeresen kell ellenőrizni a tervek végrehajtását. A kezdeten túl vagyunk, mert a tervkészítés csak kezdet volt. Most már a tettekbe a sor, mert különben az egész terv semmit sem ér.

Nyáron hosszú, télen rövid nadrág

Tervszerűtlenül készíti a gyermekruhákat a konfekcióipar

„Szegben és csinosabban lehet öltöztetni a lánygyermeket” — mondogatják a mamák. Hát igen, ez így van, különösen akkor, amikor a konfekcióiparunk is a lányos mamákat segíti. A fiúkra alig gondolnak. S mit csinálnak a fiús mamák? Az elmúlt télen valamennyi gyermekruhát árusító üzletet összejártam: hároméves fiamnak hosszúnadrágos matrózruhát kerestem. „Csak rövidnadrágosunk van” — válaszoltak minden üzletben. „De nézzen be a jövő héten”. Benéztem, szerencsém volt és kaptam. Igaz, nem éppen olyan minőségben, mint szerettem volna, de az volt a fontos, hogy kaptam. És most a kánikula idején a rövid nadrág helyett hosszút ajánlanak, szandál helyett csöras cipőt.

Legyünk türelmesek! — mondja iparunk. És egyremásra hivatkoznak az ellenforradalom okozta nehézségekre. Igazuk van, sok kárt tett 1956. október 23-a. Nehéz pótolni a milliós károkat. De

a tervszerűtlenséget

már nem lehet az ellenforradalom számlájára írni. Miért volt januárban, februárban rövidnadrágos öltöny és miért van júniusban csak hosszúnadrágos. Hogy miért? Nem hallgatók meg a kiskereskedelmet. Azért, mert nem a rosszul

tervezőket szidják a vásárlók, hanem a kiskereskedelem eladóit, rajtuk csattan az ostor.

Ha meghallgatnák őket, a vásárlókat, akkor azok elmondanák — ami egyébként nyilvánvaló, és ezt illenék tudni még a megrendelőnek, a konfekcióipar vezetőinek is —, hogy általában nyáron rövidnadrágot viselnek a 3—5 éves fiúk, legálabbis szeretnének. Elmondanák, hogy a 6—12 éveseknek is szükségük van nagy melegben vászon vagy bal lon rövid nadrágra. Azt is elmondanák, hogy az év végi vizsgák idején legkértebb cikk az úttörőnadrág és az úttörőing, amivel az idén alig rendelkeztek. Csak egy napig

állnának a pult mögé

az „illetékesek” és utasítanák vissza a gyermekszandált kereső szülőket. Az sem lenne rossz, ha a tervezők gyermekei járnának azokban a csúnya és ízléstelen szandálokban, melyeket ők a nagyközönség gyermekei részére kreáltak. Szeretnék felhívni a cipőgyárak vezetőinek figyelmét a kamaszokra. Cipőkben szeretnének járni a 35—36-os lábú gyermekek is. Ezekben a számokban eltűntek a félcipők. A másik igen keresett cikk a habselyem és kötött fiúing — ez sincs. A tornavizsgák idejére kifogyott a raktárakból a fehér atlétatrikó.

Miért nem lehet fehér színben lányka olaszkákat és kardigánokat kapni. A szivárvány valamennyi színét ott sorakozik a polcon, csak éppen fehér nincs. Még egy utolsó kérdés. Miért nem volt a télen „Tomy” és „Gabi”-nadrág és miért van most? Azt hiszem az elmondottak alapján könnyű a felelet. A tervezéssel van baj. Értsék meg végre az illetékesek, hogy nyáron kell a rövid nadrág és télen van szükség a hosszúra, a melegítőre és a télikabátba.

(Horváthné)

Soha nem látott nagy lagzi volt a dorozsmai iskolában: 33 fű és 49 lány tartotta eljegyzését az élettel. Bácsúzott a három nyolcadik osztály.

A terem, amely most roskadásig van rakva enni-, innivalóval, pár nappal ezelőtt még iskolapadokkal és szurkolódiákkal volt tele. Itt folytak a vizsgák. Itt? ... Szinte lehetetlen.

Az egyik hosszú asztalnál Sipos tanár néni lányai ülnek egyforma fehér blúzban, sötétkék szoknyában. Szembem velük a legénykék, Gótfalvi tanár bácsi fia. Arcuk csupa mosoly, jóízűen falatoznak a különféle

Immár féléves

multra tekintenek vissza az üzemi demokrácia új szervei, az üzemi tanácsok. A kezdeti nehézségeken túljutottak, pedig igen sokszor indokolatlan aggályoskodás, esetenként még akadékoskodás is gátolta munkájukat. Nem volt könnyű dolog megtenni az első lépéseket. Tevékenységüket hosszú hónapokon át kísérte a sok helytelen nézet, ami főként abból fakadt, hogy néhány párt- és szakszervezeti, valamint gazdasági vezető nem tudott különbséget tenni az ellenforradalmi munkástanácsok és a választásra került üzemi tanácsok között. Nem volt tétlen az ellenség sem. Igyekezett csökkenteni az üzemi tanácsok jelentőségét és ezzel közömbösséget kelteni a dolgozóknak a választások iránt, később a tanács munkája iránt. A másik oldalról viszont saját embereit igyekezett »mandátumhoz» juttatni. E törekvések kudarcra végződtek. A dolgozók nagyfokú érdeklődésére jellemző, hogy a választáson egy-egy üzem munkásainak 80—100 százaléka is részt vett. A Vágóhidon és a Konzervgyárban, ahol a nem kívánatos elemek kísérletet tettek a befurakodásra, maguk a választók kiáltottak nemet.

Üzemi tanácsaink közel féléves működése után bátran elmondhatjuk, hogy Szegeden is kiállták az első próbát. Tanácskozásaiukon sok egyszerű javaslat, okos döntés született, amely mindmég választ a kételkedőknek, és egyben bizonyítja, hogy üzemünkben, vállalatunknál az üzemi demokrácia kiszélesítésének hasznos szervei az üzemi tanácsok. Az elmúlt időben többnyire kéthárom alkalommal üléseztek. Önálló munkatervet nem mindegyik készített. Vannak, akik az üzemi bizottság munkatervére alapján dolgoznak. Legtöbb helyen azonban ma már az üzemi tanácsülésen meghatározzák a következő ülést napirendjét, s ezzel lehetővé teszik, hogy a tanács tagjai előzetesen megbeszéljék a dolgozókkal az ezzel kapcsolatos kérdéseket, problémákat és természetesen tudják véleményüket az üléseken. A tanácsülések vitájában a tagok nagyfokú felelősségérzetet tanúsítottak a társadalmi tulajdon védelme, a munkafegyelmeg megszilárdítása, a kormány takarékosági határozata nyomán elkészített tervek megvalósítása iránt. Döntéseiket a személyes beszámolókon túl, jegyzőkönyvi kivonatokban és faliújságokon is közlik a dolgozókkal.

A viták

nemcsak az üzemi tanács ülésein folytak. Igen élénk eszmecsere volt legtöbb üzemünkben magáról a tanács munkájáról, tevékenységéről is. De ezek a viták már más természetűek voltak, mint a választás előtti, vagy a kezdeti időszak szócsatái. Akkor főként a hatáskörrel, a jogokról csatáztak,

vagy az egyszemélyi vezetés »védelméért», a szakszervezetek »befolyásának» megóvásáért emeltek szót. Most viszont inkább arról vitáztak, milyen időközönként üljön össze a tanács, hogyan végezze gyakorlatban a munkáját. A rendelet szerint az üzemi tanács ülésein, tehát testületileg gyakorolja jogkörét. Ebben nem is volt nézeteltérés, de abban már igen, hogy az egyes tanácsok mit, s hogyan cselekedjenek a két ülésszak közötti időszakban. Sokan még a tanácsok között sem látják: ahhoz, hogy eredményesen, helyesen éljenek jogaikkal, a két ülésszak közötti időszakban részt kell venniük a hozott határozatok végrehajtásában, s a következő üléseken megvitatandó előzetes vizsgálat feldolgozásában. Az Újszegedi Kender- Lenzővő Vállalatnál, az XI-es Autójavító Vállalatnál az üzemi tanács a szakszervezet társadalmi bizottságaival azonos körű, állandó jellegű bizottságokat hozott létre. Ezt a kezdeti hibát már megszüntették. Helyesen emeltek szót az ilyen jelenség ellen. Sajnos, egyes helyeken azonban odáig mentek, hogy még az ideiglenes jellegű bizottságoktól is idegenkedtek. Pedig már ezek eddig is igen sok és hasznos munkát végeztek. Több helyen ilyen ideiglenes bizottság dolgozta ki az üzemi tanács üléseire az előterjesztést a nyereség elosztásáról. Van, ahol a társadalmi tulajdon védelmére ellenőrző brigádokat, takarékosági őrzőbrigádokat szerveztek, amelyekben az üzemi tanácsok a szakszervezeti aktivistákkal igen eredményes munkát végeznek ma is.

A helyes kezdeményezések mellett, a jogok ismeretében hiányában születtek hibás elképzelések. Megsértette például hatáskörét a Szegedi Nyomda Vállalat üzemi tanácsa, amely a késések megszüntetéséért súlyos pénzbírságot rendelt el. Egyes tanácsok, bár szakmájukban kiválóak, mégsem rendelkeznek olyan ismeretekkel, hogy önálló véleményalkossanak bizonyultabb üzemgazdasági kérdésekben. Sajnos, egyes tanácsok úgy vélekednek: a műszaki értelmiségiek értik a dolgot, majd azok hozzászólnak. Helyes, ha támaszkodnak a műszaki értelmiségiekre, ha aktivizálják őket, de ez nem pótolhatja a többiek tevékenységét a munkában, a tanácskozásokon. Minden tanács tagtól választóik előbb-utóbb elvárják, hogy sajátítsák el a legfontosabb számviteli, üzemgazdasági tudnivalókat. Több helyen máris jelentős segítséget nyújtottak e téren a műszaki értelmiségiek, akik tanfolyamokat szerveztek és konzultációkon választottak az érdeklődők kérdéseire. Az élelmiszeripari üzemekben a szakszervezet segítségével egyhetes tanfolyamokat szerveztek az üzemi tanácselnökök részére. A

szakszervezetek területi bizottságai szerveztek tapasztalatszerket és üzemi gazdasági tanfolyamokat. Kár, hogy e továbbképzés csak az elnökökig terjedt ki.

Az üzemi tanácsok

tagjainak ismereteit növelni annyit jelent, mint erősíteni a tanácsokat. Helyes, ha ezzel fokozottabban törődnek, mert ez nélkülözhetetlen az eredményes munkához. Még ennél is fontosabb azonban az üzemi tanácsok politikai erősítése. Előfordult, hogy néhány üzemi tanács olyan követelésekkel lépett fel, amelyek ellentételesek a fennálló rendelkezésekkel. Tapasztalni a közösségi érdekeket sértő egyéni törekvéseket, a demagógiát is. Hiba, hogy nem tudnak különbséget tenni egyes helyeken a téves nézet és a rossz szándék között. Előfordul, hogy felszínre hozzák egyes tanácsok az elmaradottabb, felvilágosulatlanabb rétegek nézeteit, hangulatát, s akkor e mögött egyesek előszeretettel kutatják az ellenséges szándékokat. Nem szabad megjedni, ha az üzemi tanácsülésen valaki téves nézetet mond el. A tanácsban helyet foglaló kommunista kötelessége, hogy vitába szálljanak a helytelen nézetekkel, hangulatokkal, de vigyázva, nehogy letaglózzák azok elmondóit, mert ezzel akadályoznak, hogy felszínre kerüljenek a dolgozók jogos követelése. Az olyan tanácsülés tölti be jól feladatát, ahol bírálnak, s elmondják a dolgozók jogos igényeit, ahol nem kertetnek, hanem nyíltan feltárják a hibákat, ahol bátor beszámolódás uralkodik. Az ilyen üzemi tanácsulások megvalósításával nyújtásnak több segítséget pártszervezeteink a tanácsban dolgozó kommunistaoknak. A helyes párt-szerű álláspont kialakításához esetenként hívják össze a kommunista tanácsokat, de vigyázzanak, hogy a kommunista elvi egyetértésének előzetes kialakítása ne akadályozza a tanácsülésen az önálló véleményalkotást, a különböző elgondolások kifejtését.

Harmincegy szegedi

üzemben, vállalatnál több mint ezer üzemi tanács tag dolgozik. Az első próbát sikerrel teljesítették. Ha tanulnak és segítik őket a pártszervezetek, minden bizonnyal az első félévi eredményes tevékenység után még sikeresebben munkálkodhatnak üzemiek, dolgozó társak javára, népgazdaságunk hasznára.

Az országgyűlés szociális és egészségügyi, valamint munkaügyi bizottságának ülése

Az országgyűlés szociális és egészségügyi, valamint munkaügyi bizottsága szerdán délelőtt Pesta László elnöklésével megkezdte a hároméves terv szociális és egészségügyi, illetve munkaügyi részének tárgyalását. Az üléseken jelen volt Rónai Sándor, az országgyűlés elnöke, Kisházi Ödön munkaügyi miniszter, Simonovits István, az egészségügyi miniszter első helyettese.

Ma fejeződik be a KISZ Ifjúsági Akadémia

A KISZ szegedi Ifjúsági Akadémiáján ma, csütörtökön du. 5 órai kezdettel tartják a befejező előadást az Ifjúsági Házban (Sztálin sétány 7.). Ez alkalommal »Hol a magyar ifjúság helye?» címmel hallhatnak érdekes előadást a fiatalok. Az előadásra az Ifjúsági Akadémia résztvevőin kívül is minden érdeklődőt szívesen látnak.

A dorozsmai eljegyzés

tortából, süteményekből. Kérdésemre — hogyan érzik magukat 8 év eredményes befejezése után — poharat kinnál egyik régi tanítványom és már kocint is velem a tanárok egészségére. Tovább megyek a VIII. c. asztalához, Kátkai tanár néni fia, lányai helytel kínálnak és már sejtik is, ki hova fog menni a jövő tanévben. Lesz itt mérnök, tanár, hidepítő, ipari tanuló, kinek mihez van kedve. Az asztalfőn ott ül Kezrekes elvtárs, a tanácselnök, s ahogy akkor álmodott, a vidék kis lányok csipkés se-

lyem nylon blúzban, taft szoknyában vannak, nyoma sincs itt már a karton sötét-kéknek.

S hogy teljes legyen a hangulat, megszólal a zene. Szállingóznak az új vendégek. Elegáns fiatalemberek, ők is idejártak két-három évvel ezelőtt. Az első ügyetlenkedő kis lábak táncolni kezdenek, előbb lány a lánnyal, majd neki-bátorodnak a fiúk is. Nagyon boldogok, szinte repülnek a boldogságtól. Mi is táncolunk, s ahogy nézzük őket, büszke, jó érzés tölt el, mert biztosítani tudjuk a gondtalan gyermekkor számukra.

Kiss Sándorné